

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/518/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512204179
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7512204179.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu BL Telecom debt, s.r.o., Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, proti žalovanej I. H., Q. F. T. XXX, o zaplatenie 250,61 € s prísl., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej OZ právna pomoc spotrebiteľom, Košice, Sofijská 13, IČO: 42 247 268, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku 10C/197/2012-35 z 26.3.2013 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 1,66 € a úrok z omeškania 9 % z uvedenej sumy od 5.3.2009 až do zaplatenia, všetko to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a rozhodol, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

Vedľajší účastník podal včas odvolanie proti „uzneseniu“ proti výroku, ktorým mu nebola priznaná náhrada trov konania.

V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobca v konaní nebol úspešný, trovy konania mu preto neprislúchajú a, že žalovaná, ani vedľajší účastník sa v konaní nevyjadrili a neuplatnili nárok na trovy konania.

Vedľajší účastník v odvolaní tvrdil, že súd svoje rozhodnutie založil na nesprávnom zistení keď uviedol, že sa k žalobe nevyjadril, lebo k žalobe sa vyjadril už 11.10.2012 a svoje vyjadrenie adresoval súdu elektronickými prostriedkami so zaručeným elektronickým podpisom. Z uvedených dôvodov žiadal napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že sa zaviazal žalobca nahraďiť mu náhradu trov konania 90,64 €. Uviedol, že trovy právneho zast. pozostávajú z 3 úkonov právnej služby prevzatie veci 21,58 €, vyjadrenie k žalobnému návrhu 21,58 €, odvolanie proti rozsudku 16,60 €, 2 x 7,63 € + 7,81 € 30,88 €, spolu trovy konania 90,64 €.

Žalobca v stanovisku k vyjadreniu vedľajšieho účastníka, k prijateľnosti dojednania zmluvnej pokuty (ďalej len pokuta), k tvrdeniu vedľajšieho účastníka o neplatnosti dojednania pokuty si dovolil s odkazom na rozsudok KS v Prešove 9Co/31/2012- 157 z 19.3.2013, v ktorom konajúci súd uvádza, že sa nestotožňuje s právnym názorom vysloveným, napr. v rozsudku KS v Prešove 16Co/33/2012 zo 16.4.2012 poukázať na nasledujúce skutočnosti: - Pokuta je peňažná čiastka, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi v prípade, že nespĺní zmluvnú povinnosť, a to bez ohľadu na to, či porušením povinností vznikla veriteľovi škoda. Účelom pokuty je donútiť dlžníka pod hrozbou majetkovej sankcie k riadnemu splneniu záväzku. Pokuta však plní aj funkciu paušalizovanej náhrady škody. Veriteľovi uľahčuje dôkaznú situáciu v tom, že nemusí preukazovať vznik škody, ani jej výšku. Stačí, aby v súdnom konaní preukázal porušenie zmluvnej povinnosti, ktorá podľa dohody zmluvných strán mala za následok vznik práva na pokutu. V dôsledku toho je dlžník povinný pokutu zaplatiť bez ohľadu na

to, či veriteľovi vôbec nejaká škoda vznikla. Právo na zaplatenie pokuty preto vzniká aj v prípade, že spotrebiteľ poruší svoju zmluvnú povinnosť aj za posledný mesiac doby jeho viazanosti, teda aj v prípade, že dodávateľovi služby vznikne škoda v podstatne nižšej výške, než je výška pokuty. - Pokiaľ má vymáhaná sankcia charakter pokuty v spotrebiteľskej zmluve, je treba rozlišovať medzi neplatnosťou zmluvného dojednania o pokute podľa § 39 O. z. pre rozpor s dobrými mravmi a jej neplatnosťou ako neprimeranej zmluvnej podmienky podľa § 53 ods.4 O. z. pre „neprimerane vysokú sumu“ sankcie. Primeranosť pokuty v spotrebiteľskej zmluve sa skúma z hľadiska uhradzovacej a sankčnej funkcie. - Pokutu možno považovať za primerane vysokú sankciu, pokiaľ neprimerane neprekračuje tak výšku zabezpečenej sumy (uhradzovacia funkcia), ako aj súhrn prípadných škôd, ktoré možno v konkrétnom prípade očakávať ak dôjde k porušeniu zmluvnej povinnosti (sankčná funkcia). Znamená to, že súd môže označiť takéto dojednanie v spotrebiteľskej zmluve za neprijateľné len vtedy, keď výška dohodnutej pokuty neprimerane presahuje plnenie, ktoré spotrebiteľ na základe zmluvy dostal, alebo by bol dostal, keby nedošlo k zániku zmluvy. - Neprijateľnosť zmluvného ust. o pokute v zmysle § 53 ods.1,2,3,4 písm. k) O. z. musí existovať ku dňu uzavretia zmluvy. Ak je pokuta primeraná v čase uzavretia zmluvy, nemôže neskoršie porušenie zmluvnej povinnosti účastníkom zmluvy postihované pokutou spôsobiť neplatnosť dohody o pokute bez ohľadu na to, v ktorom časovom okamihu po uzavretí zmluvy k tomu došlo. Z hľadiska posudzovanej primeranosti sankcie tvorenej dohodnutou pokutou je právne relevantná taká výška, ktorá zahŕňa aj prípad, keď kupujúci spotrebiteľ nezaplatí predávajúcemu nič ani zakúpené technologické zariadenie, ani z titulu minimálnej ceny služby za dobu viazanosti. - Ak výška dojednanej pokuty v čase uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy je primeraná výške zabezpečenej sumy (napr. kúpna cena poskytnutého technického vybavenia), ako aj výške zodpovedajúcej súhrnu prípadných škôd, ktoré možno očakávať v prípade porušenia zmluvnej povinnosti (napr. úhrn minimálnych náhrad zo zmluvy o pripojení za celé obdobie viazanosti, ktorý nebol zaplatený), nie sú splnené podmienky pre záver o neprijateľnosti podmienky podľa § 53 ods.4 písm. k),ods.5 O. z. v teraz platnom znení. - Pre záver o neprimeranosti (nekalosti) zmluvnej podmienky upravujúcej sankciu za nesplnenie záväzku spotrebiteľa nestačí len záver o tom, že táto zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná. - Je vylúčené urobiť záver o neprimerane vysokej sankcii len po porovnaní s jednou z viacerých skutočností, za existencie ktorých bola zmluva uzavretá, a to v závislosti od času prípadného porušenia zmluvnej povinnosti v priebehu doby viazanosti spotrebiteľa. - Neobstojí názor „odvolateľa“ o nevyvážení dohody o pokute z dôvodu, že by pokutou mal byť výlučne sankcionovaný len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. V tejto súvislosti poukázal rozsudok NS SR 4Obdo/4/1999 z 1.9.2000, ktorý je možné aplikovať aj na občiansko-právne vzťahy. K neúčelne vynaloženým trovám právneho zast. vedľajšieho účastníka dovolil si poukázať na neúčelnosť uplatnených a priznaných trov právneho zast. vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Citujúc znenie § 142 ods.1 O. s. p. uviedol, že jedným z predpokladov potrebných na vznik nároku na náhradu trov konania je aj účelnosť trov vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, že účelnosť sa stotožňuje s pojmom nevyhnutnosť a, že nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony, ako napr. na zaplatenie súdnych poplatkov či hotových výdavkov. Mal za to, že trovy právneho zast., ktoré sú súčasťou trov konania, a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. V nadväznosti na uvedené si dovolil poukázať na uznesenie Krajského súdu (ďalej len KS) Banská Bystrica 17Co/91/2012 z 25.4.2012 (citoval z neho). K vedľajšiemu účastníkovi a jeho odbornosti pri poskytovaní ochrany spotrebiteľovi uviedol, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov, že združenie, ktorého hlavnou náplňou jeho činnosti je ochrana spotrebiteľov, má zák. priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam, už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu (§ 93 ods.2 O. s. p.), že uvedené procesné právo zák. viaže iba na občianske združenie, ktorého hlavnou činnosťou je ochrana práv spotrebiteľa, z dôvodu ich odbornej pripravenosti a zákonného splnomocnenia na zastupovanie spotrebiteľov v správnom a súdnom konaní (§ 25 zák.č.250/07 Z. z. o ochrane spotrebiteľa), že výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie napĺňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené, či už v súdnom alebo správnom konaní, že zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými, bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť bez potreby právneho zast. zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní, že z hlavnej úlohy a cieľu spotrebiteľského združenia vyplýva, že dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva, že ak by nebola potrebná odborná pripravenosť spotrebiteľského združenia, mohlo by poskytnúť predmetnú ochranu aj iné občianske združenie zast. zástupcom rovnako ako spotrebiteľské združenie, že z § 93 ods.2 O. s. p., ako aj z § 25 zák.č.250/07 Z. z. je však zrejmé, že zák. uprednostňuje združenia na ochranu spotrebiteľa práve pre ich odbornú pripravenosť po právnej aj personálnej stránke, že úmyslom zákonodarcu bolo

poskytnúť spotrebiteľom kvalifikovanú pomoc práve prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľa a, že ak bolo potrebné právne zast. spotrebiteľského združenia, nebol dôvod na jeho pribratie do konania, nakoľko by nevedelo naplniť svoj hlavný predmet činnosti. Zdôraznil, že nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zast., ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky, a z toho dôvodu aj zák. privilegovaného subjektu (čo sa týka vstupu do konania). K účelu vstupu vedľajšieho účastníka do konania uviedol, že tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zast., priznáva, že žalovanému neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním, že v uvedenom prípade poskytol žalovanému právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zast., že z uvedeného vznikajú pochybnosti o účelnosti a dôvodoch vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ktorý už pri vstupe do konania bol zast. advokátom, hoci ešte nevedel o akú právnu vec ide a, že sám vedľajší účastník neposkytoval ochranu práv žalovanému ako spotrebiteľovi, na základe čoho mal pri vstupe do konania zák. priznané favorizované postavenie medzi ostatnými združeniami. Taktiež poukázal na skutočnosť, že v súčasnosti existuje veľký počet rozhodnutí, ktoré sa týkajú obdobných konaní a nič nebráni vedľajšiemu účastníkovi, aby vstúpil do konania bez zástupcu a jednoducho by poukázal na súvisiace rozhodnutia, že nie je potrebné právne zast. a trovy, ktoré vznikli sú len účelové, že - podľa jeho názoru - ide len o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpené zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu a je potom otázne, či je účelom vstupu do konaní ochrana spotrebiteľa alebo zisk, ktorý vznikne z priznaných trov konania. K prínosu vstupu vedľajšieho účastníka do konania taktiež si dovoľil poznamenať, že vedľajší účastník, odborne spôsobilý subjekt, vo svojej argumentácii poukázal iba na ust. a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, že na uvedenú skutočnosť poukázal OS Banská Bystrica vo svojom rozhodnutí 13C/54/2012 z 26.6.2012 (citoval z neho), vedľajší účastník, teda do konania neprinesol žiaden prínos, vo svojom vyjadrení, ako aj v mnohých iných konaniach žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok a premičania nároku, bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu a nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej povinnosti. K súhlasu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania uviedol, že v zmysle § 93 ods.2 O. s. p. nie je potrebné, aby vedľajší účastník musel mať záujem na výsledku konania, ale zák. ustanovuje podmienku, aby predmetom činnosti tohto vedľajšieho účastníka bola ochrana práv o ktoré v konaní ide, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka (na ktorého sa vzťahujú § 93 ods.1 a 2 O. s. p.) je súhlas hlavného účastníka na strane ktorého chce vystupovať a, že potreba súhlasu vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Dovoľil si v tejto súvislosti poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu 3Cdo188/212 z 5.2.2013 (citoval z jeho odôvodnenia) a tvrdil, že účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania s takýmto vstupom súhlasí, že účastník konania má právo svojím nesúhlasom zabrániť tomu, aby sa na jeho strane zúčastnil konania vedľajší účastník, že v zmysle uvedeného musí súd vždy účastníkov konania právne relevantným spôsobom upovedomiť o procesnom úkone vedľajšieho účastníka, ktorým prejavil vôľu vstúpiť do konania a zároveň musí mať súd vždy jasno či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať, s jeho podporou súhlasí, resp. či nevyjadril nesúhlas, že súd musí taktiež zák. zodpovedajúcim spôsobom reagovať na prípadný nesúhlasný procesný úkon účastníka a, že na uvedenú skutočnosť poukázal NS SR vo svojom rozhodnutí 3Cdo188/212 z 5.2.2013. Zároveň si dovoľil poukázať aj na skutočnosť, že samotný status právnickej osoby, ktorý vyplýva z § 93 ods.2 O. s. p. v spojení s § 25 ods.1 písm. a) zák. o ochrane spotrebiteľa neznamena, že vstup vedľajšieho účastníka je vždy prípustný, že inštitút vedľajšieho účastníctva je vylúčený v nesorovom konaní, ako typickým príkladom je exekučné konanie, že v exekučnom konaní dochádza k nútenému výkonu povinnosti, ktorá už bola právoplatne a vykonateľne judikovaná, že právoplatnosťou a vykonateľnosťou sa končí sporové konanie a spotrebiteľský právny vzťah nadobúda iný rozmer pri nútenom výkone rozhodnutia, že fyzická osoba, ktorá bola spotrebiteľom a ktorá si dobrovoľne nespĺnila povinnosť jej uloženú právoplatným a vykonateľným rozhodnutím sa na základe návrhu na vykonanie exekúcie stáva povinným, že fyzická osoba sa v konaní o nútenom výkone rozhodnutia nestáva povinným preto, lebo spĺňa charakteristické znaky stanovené pre spotrebiteľa, ale preto že dobrovoľne neplnila povinnosť, ktorá jej bola uložená exekučným titulom, že účelom exekučného konania nie je ochrana povinného z titulu spotrebiteľskej pozície, že v prípade ak by príslušný exekučný súd nepripustil vstup vedľajšieho účastníka do exekučného konania neporušil by týmto konaním zmysel právnych noriem, ktoré vymedzujú postavenie vedľajších účastníkov, že uvedené konštatoval vo svojom rozhodnutí III.ÚS23/2013-8 z 15.1.2013 ÚS SR a teda je možné dospieť k záveru,

že účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu nastať len v sporovom konaní a takýmto konaním nie je exekučné konanie, nakoľko jeho cieľom je nútený výkon vykonateľného rozhodnutia a nie pomoc v spore niektorému z účastníkov konania. K domnienke podľa § 101 ods.3 O. s. p. (jeho znenie citoval) mal za to, že uvedená výzva adresovaná účastníkom konania sa použije vtedy ak, súd bude vyzývať účastníkov, aby sa vyjadrili o určitom návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania. V prípade, ak by súd chcel použiť uvedené ust. na prípad vyjadrenia sa účastníka konania k vstupu vedľajšieho účastníka do konania, dovolil si uviesť, že použitie § 101 ods.3 O. s. p. neprichádza v tomto prípade do úvahy, nakoľko by nešlo o vyjadrenie sa k postupu a vedeniu konania a, že na vyriešenie otázky procesného postavenia subjektov, ktorý sa zúčastňujú konania nie je možné uplatniť domnienku v zmysle § 101 ods.3 O. s. p. a, že na uvedenú skutočnosť poukázal NS SR vo svojom rozhodnutí 3Cdo188/212 z 5.2.2013. K prostriedkom poskytovaným štátom na podporu ochrany spotrebiteľa, ďalej považoval za potrebné uviesť, že Ministerstvo hospodárstva SR podporuje činnosť spotrebiteľských združení aj prostredníctvom dotácií na zastupovanie spotrebiteľov v konaniach pred súdmi, napr. Združeniu na ochranu spotrebiteľa HOOS bola 29.2.2012 udelená dotácia MH SR vo výške 4 000 €, na základe zmluvy o poskytnutí dotácie na realizáciu projektu: „Zastupovanie spotrebiteľov v konaní pred súdmi“, zverejnenej na webovom sídle Centrálného registra zmlúv pod registračným č.126/2012-4220-4330, z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že MH SR poskytnutými dotáciami jednak hradí výdavky spotrebiteľských združení a zároveň podporuje odbornosť spotrebiteľských združení v oblasti ochrany práv spotrebiteľov, že prijatím dotácie zo štátneho rozpočtu a priznanou náhradou trov konania by bola 2 x hrazená účasť vedľajšieho účastníka v konaní, že ako vyplýva z uvedeného, vedľajší účastník, ako subjekt zriadený za účelom pomoci a odborného zast. spotrebiteľov v súdnom konaní, teda spôsobilý na zast. spotrebiteľov si neúčelne uplatnil trovy vynaložené na jeho právne zast., v rozpore so zámerom zákonodarcu a, že v predmetnom konaní vzniká pochybnosť či cieľom vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa alebo profit z náhrady trov právneho zast.

Rozsudok, okrem výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods.1,3 O. s. p.), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmaný.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a zistil, že, nie sú podmienky na potvrdenie rozsudku (§ 219), ani na jeho zmenu (§ 220), lebo súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, preto rozsudok podľa § 221 ods.1 písm. h),ods.2 O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania). Keď je rozhodnutie súdu prvého stupňa po právnej stránke nesprávne, pričom použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu, v takom prípade je odvolací súd nútený konštatovať, že súd prvého stupňa nepoužil správny právny predpis a také rozhodnutie musí iba zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Záver, ku ktorému dospel súd, a to, že vedľajší účastník sa v konaní nevyjadril a neuplatnil si nárok na trovy konania je nesprávny, lebo z jeho vyjadrenia (č.l.57-66) z 11.10.2012, podaného elektronicky (potvrdenie na č.l.61) vyplýva pravý opak.

V ďalšom konaní bude preto povinnosťou súdu o trovách vedľajšieho účastníka opätovne rozhodnúť.

V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods.3 O. s. p.).

Odvolací súd nemohol vo veci rozhodnúť z dôvodu, žeby porušil zásadu dvojinštančnosti občianskeho súdneho konania (§ 9 ods.1 a § 10 ods.1 O. s. p.), lebo ak by rozhodol, porušil by právo účastníkov konania na spravodlivý proces, keďže by im odoprel právo namietat správnosť jeho právneho názoru.

Podľa Čl.46 (PRÁVO NA SÚDNU A INÚ PRÁVNÚ OCHRANU) ods.1 Ústavy Slovenskej republiky (uverejnenej pod č.460/92 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov; ďalej len Ústava) každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa Čl.48 ods.2 Ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa Čl.6 (Právo na spravodlivé súdne konanie) bod 1. Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (uverejneného oznámením č.209/92 Zb. a č.102/99 Z. z.; ďalej len Dohovor) každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti.

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že tak základné právo podľa Čl.46 ods.1 Ústavy, ako aj právo podľa Čl.6 ods.1 Dohovoru v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia, pričom obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, ale obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov SR a ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy.

O. s. p., podľa svojho § 1, upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb.

Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu a tomu zodpovedajúcu jeho povinnosť o veci konať, pričom právo na súdnu ochranu, okrem Čl.46 ods.1 Ústavy, Čl. 36 ods.1 Listiny základných práv a slobôd (úst.zák.č.23/91 Zb.) a Čl.6 ods.1 Dohovoru zabezpečujú a vykonávajú aj jednotlivé ust. O. s. p. a obsahom práva na súdnu ochranu v rámci spravodlivého procesu je i právo účastníka, aby sa jeho vec, ak to zákon pripúšťa, vždy prejedнала v dvojinštančnom konaní.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.